

Sygnatura akt II Cz 997/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący SO Anatol Gul

Sędziowie SO Jerzy Dydo

SO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. K. i T. K.

przeciwko Z. G.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 28 sierpnia 2015r., sygn. akt I C 1774/14, pkt. II.

postanawia:

oddalić zażalenie

(...) (...) (...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2015r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie postanowił:

I. umorzyć postępowanie w sprawie,

II. nie obciążać powodów kosztami procesu;

III. zasądzić od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz radcy prawnego A. J. kwotę 2.952 zł tytułem kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu.

W uzasadnieniu postanowienia w zakresie zaskarżonego pkt. II Sąd pierwszej instancji wskazał, iż postawę prawną rozstrzygnięcia stanowił art. 102 k.p.c. Powodowie w ocenie Sądu pierwszej instancji wykazali fakty dotyczące ich trudnej sytuacji majątkowej, które uzasadniały całkowite zwolnienie od kosztów sądowych. Nadto pełnomocnik powodów w piśmie, w których cofnięto powództwo, podkreślił, iż sytuacja powodów obecnie uległa nawet pogorszeniu z uwagi na stan zdrowia powódki i konieczność przeznaczenia dodatkowych środków finansowych na zakup leków. Sąd pierwszej instancji wziął również pod uwagę charakter sprawy wytoczonej przez powodów oraz ich przekonanie o zasadności swych żądań. Powyższe okoliczności w ocenie Sądu pierwszej instancji prowadziły do wniosku, że w niniejszej sprawie zachodzi szczególny przypadek uzasadniający odstąpienie od obciążania powodów kosztami procesu.

Zażalenie na postanowienie złożył pozwany zaskarżając pkt II i wnosząc o:

1. zmianę pkt II zaskarżonego postanowienia i obciążenie powodów kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa prawnego pozwanego;
2. nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego;
3. zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego od powodów na rzecz pozwanego

W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, iż nie zgadzał się od początku z żądaniem powodów i przedstawiał logiczne argumenty świadczące, iż powództwo powinno zostać oddalone. Wytoczone powództwo spowodowało znaczne niedogodności w życiu pozwanego. Ponadto we wszystkich sprawach córka powodów powołuje się na fakt, iż wspierają ją oni finansowo, co budzi uzasadnione wątpliwości pozwanego w zakresie ich sytuacji finansowej i życiowej. Skoro są w stanie przekazywać co miesiąc kilkaset złotych córce to powinni również zabezpieczyć środki na poniesienie kosztów sprawy, którą założyli i w związku z którą pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego.

Powodowie wnieśli o oddalenie zażalenia w całości jako bezzasadnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu.

Oparcie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu w oparciu o treść art. 102 k.p.c. może nastąpić jedynie po ustaleniu, iż w sprawie zachodzą szczególne uzasadnione okoliczności przemawiające za nieobciążaniem kosztami strony, która przegrała proces. W niniejszej sprawie powodowie cofnęli powództwo i czynność ta nie nastąpiła w wyniku uznania czy też wykonania obowiązku, którego spełnienia domagali w toku procesu. Zasadą zatem pozostawałoby oparcie rozstrzygnięcia w tym zakresie na treści art. 98 § 1 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik procesu.

Jednakże oparcia rozstrzygnięcia przez Sąd pierwszej instancji na treści art. 102 k.p.c. podlega dyskrecjonalnej ocenie sędziowskiej. Ocenę czy zachodzą szczególne wypadki ustawodawca pozostawił bowiem swobodnej ocenie Sądu. Rozstrzygnięcie w tym zakresie może zostać skutecznie zakwestionowane w ramach kontroli instancyjnej jedynie w razie oczywistego naruszenia reguł zastosowania art. 102 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 9 sierpnia 2012r., V CZ 26/12, Legalis). Jak podkreślił Sąd Najwyższy w powyższym orzeczeniu, skorzystanie ze wskazanego przepisu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego (por. wyrok SN z dnia 22 listopada 2006 r., V CSK 292/06, Legalis; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, Legalis, z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, Legalis; z dnia 13 lipca 2011 r., III CZ 32/11, Legalis, z dnia 25 stycznia 2012 r., V CZ 103/11, Legalis).

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wziął pod uwagę okoliczności sprawy i sytuację powodów w kontekście dochodzonego roszczenia oraz ich sytuację majątkową i zdrowotną. I w tym zakresie ocena, iż zachodzą przesłanki do zastosowania art. 102 k.p.c. nie naruszyła w sposób oczywisty reguł orzekania o kosztach procesu i nie doszło w tym zakresie do naruszenia zasad swobodnej oceny przypisanej sądowi orzekającemu.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało oddaleniu.

(...)(...) (...)